

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Forenkling, harmonisering og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 6/4 2005. Første behandling 20/4 2005. Betænkning 25/5 2005).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forhandling om redegørelse nr. R 7: Transport- og energiministerens energipolitiske redegørelse 2005.

(Redegørelsen anmeldt 27/4 2005. Redegørelsen givet 27/4 2005. Meddelelse om forhandling 27/4 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til transport- og energiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?«

Af Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Johs. Poulsen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 3/5 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/5 2005).

Begrundelse

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er tradition for her i Folketinget, at vi har en debat i Folketinget i forbindelse med energiministerens fremlæggelse af den energipolitiske redegørelse. Sådan er det også i år, hvor heldigvis samtlige Folketingets partier står bag en forespørgsel om regeringens energipolitiske initiativer.

Med energipolitikens placering sammen med transporten giver det jo også nye muligheder for at se energi og trafik i en sammenhæng, og der er store udfordringer på energiområdet, uanset hvilken partifarve vi har. Hvad gør vi, når olien slipper op? Hvordan placerer vi Danmark med hensyn til udvikling af nye energiformer, der kan tage over?

Kl. 10.50

Der er heldigvis sket ganske meget på energiområdet i det seneste år, som det også fremgår af ministerens redegørelse, bl.a. med hensyn til hele liberaliseringen af energiområdet, klimaet, energibesparelser, ejerstruktur, vindmølleudbygning, forskning og udvikling og meget mere, og inden længe kommer der også en energisparehandlingsplan og inden sommerferien også en energistrategi frem til 2025. Energisparehandlingsplanen er til forhandling i øjeblikket, og vi kan glæde os over, at der er stor interesse og mange gode indspil i den debat.

Vi glæder os til debatten og til at høre ministerens besvarelse.

Besvarelse

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil gerne sige tak til partierne for forespørgslen. Den giver mig lejlighed til at gøre rede for regeringens energipolitik på baggrund af den energipolitiske redegørelse.

Jeg er meget tilfreds med at have overtaget ansvaret for energiområdet tidligere på året. Det er et meget, meget spændende område, det er et vigtigt område, og det er interessant at få mulighed for at se problemstillingerne på energiområdet og transportområdet i sammenhæng.

Jeg vil først tage den langsigtede energistrategi. Jeg forventer at fremlægge regeringens oplæg til en langsigtet energistrategi inden sommerferien, dvs. i løbet af 2, 3 eller 4 uger. Redegørelsen er derfor primært en beskrivelse af begebenhederne på energiområdet i det forgangne år.

Det er regeringens overordnede politik, at energisektoren skal bidrage til vækst og velfærd i det danske samfund gennem konkurrencedygtige energivarer handlet på effektive og velfungerende markeder. Regeringen fremlagde umiddelbart før nytår sit oplæg til handlingsplan for fornyet energispareindsats. Besparelsen i energiforbruget er et vigtigt element i en energipolitik, der tager fat på de langsigtede udfordringer. Energispareindsatsen skal medvirke til, at vi kan stabilisere energiforbruget omkring det nuværende niveau.

Der er lagt initiativer frem i oplægget til at indfri målsætningen på kort sigt. Dem forhandler jeg, som ordføreren for forespørgerne sagde, med partierne i Folketinget om. Initiativerne er særligt rettet mod energiforbrug til opvarmning. Jeg er glad for, at vi nu er i gang med forhandlingerne, for der er ikke mindst behov for et øget samarbejde og koordinering af energispareindsatsen.

Produktionen af olie i Nordsøen var i 2004 dobbelt så stor som det danske forbrug, og sammen med produktionen af naturgas er olieproduktionen en væsentlig eksportvare. I 2004 blev en naturgaseksportledning fra Thyrafeltet til Holland taget i brug. Det havde stor betydning for naturgasproduktionen, som sidste år blev rekordhøj. Også produktionen af olie satte rekord i 2004, den lå 5 pct. over den hidtidige rekord fra 2002.

Olieselskaberne er efterhånden stort set færdige med de efterforskningsarbejder, der blev

aftalt i forbindelse med den femte udbudsrunde for godt 6 år siden. Det er vigtigt at fastholde den viden, som selskaberne har opbygget om den danske undergrund. Derfor skal kontinuiteten bevares gennem en fortsættelse af efterforskningsaktiviteterne.

Formålet med en ny udbudsrunde er at lokalisere så meget som muligt af den olie og naturgas, der er til stede i den danske undergrund. På den måde forlænges perioden, hvor vi i Danmark kan være helt eller delvis selvforsynende med olie og naturgas. Derfor har jeg taget initiativ til, at en sjette udbudsrunde nu kan gennemføres. Der er åbnet for ansøgninger, og olieselskaberne kan frem til 1. november i år søge om nye tilladelser til at lede efter olie og naturgas i den vestlige del af Nordsøen.

De globale klimaforandringer er den største miljømæssige udfordring, vi står over for. Regeringen ønsker at medvirke til at løse klimaproblemet. Det er dog helt afgørende, at vi finder en langsigtet løsning i et forpligtende globalt samarbejde. Kun på den måde sikres en effektiv løsning af problemet. Det er derfor særlig glædeligt, at Rusland nu har ratificeret Kyotoprotokollen, som dermed kunne træde i kraft den 16. februar i år.

Til indfrielse af vore internationale forpligtelser er EU's handelssystem med CO₂-kvoter det helt centrale virkemiddel. Kvoteordningen trådte i kraft den 1. januar i år. Der er tildelt kvoter for perioden 2005, og senest den 1. juli 2006 skal EU-medlemslandene aflevere nationale allokeringssplaner for perioden 2008-2012.

KI. 10.55

Vindenergien spiller en stor rolle i dansk elforsyning. I 2004 udgjorde den mere end 18 pct. af den samlede indenlandske elforsyning. Skrotordningen for ældre vindmøller på land gik i gang den 1. januar i år. Vi forventer etablering af op til 350 MW i løbet af de næste 5 år.

Der er en god dialog med regionsplanmyndighederne om planlægningen for egnede områder til nye vindmøller. Udbudsarbejdet med de to havvindmølleparker ved henholdsvis Horns Rev og Rødsand er i fuld gang. Der er afgivet bud for parken ved Horns Rev, og prækvalifikationen er igangsat for parken ved Rødsand.

Danmarks førerposition inden for udviklingen af vedvarende og mere effektive energiformer skal fastholdes og yderligere udvikles. Det er derfor vigtigt at satse på forskning og udvikling i energiteknologier. Denne satsning skal være med til at sikre erhvervsudviklingen i sek-

toen. Den vil også bidrage til fortsat vækst og arbejdspladser, hvilket regeringen prioriterer højt.

I perioden 2005-2008 har regeringen afsat yderligere 280 mio. kr. til forskning inden for energi og miljø under Det Strategiske Forskningsråd. Hertil kommer andre initiativer som Højteknologifonden m.v., som dog ikke er øremærket til energiformer.

Jeg ser nu frem til snart at kunne fremlægge energistrategien og efterfølgende drøfte den både med Folketingets partier og med parterne i sektoren. Det er min ambition at samle bred opbakning til strategien og til den politik, regeringen vil præsentere i den.

Der har været tradition for i dansk energipolitik gennem snart mange år, at man arbejder sammen. Jeg mener også, at det er den bedste vej frem på et område med så langsigtede og tunge investeringsbeslutninger, som vi finder på netop energiområdet.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Siden naturgassen blev ført i land i Danmark først i 1980'erne, har der været en tradition for brede politiske aftaler og forlig på energiområdet. Det ønsker Venstre at holde fast i, først og fremmest fordi der på energiområdet er tale om meget store samfundsmæssige investeringer, der løber over ganske mange år.

Aktørerne på energiområdet skal have sikkerhed for, at de politiske rammer er stabile over en årrække, så de har mulighed for at agere inden for dem. Et bredt samarbejde mellem Folketingets partier er samtidig den bedste garanti for forbrugerne, når det gælder en fortsat stabil energiforsyning, en forsyningsikkerhed i verdensklasse.

Energiområdet har i de seneste år gennemgået store forandringer: Energimarkedet er blevet liberaliseret, monopoler, princippet om hvile i sig selv er blevet erstattet af fri konkurrence; forbrugerne har fået valgfrihed, så de nu har mulighed for frit at vælge, hvem der skal levere deres el eller gas. Det har betydet, at der er kommet fokus på pris og effektivitet i de enkelte selskaber. Alt sammen til glæde for forbrugerne, der nu er sikre på, at de betaler den rigtige pris og ikke en overpris for den el og gas, de køber. Er de utilfredse med det enkelte lokale elselskab, jamen så har de mulighed for at vælge et andet.

Det frie leverandørvalg kan kun fungere, hvis der er fri og lige adgang til nettene, herunder ikke mindst til det overordnede net, der forvalter energiens hovedlandeveje. Venstre er derfor meget tilfreds med, at der er etableret et overordnet eltransmissionsnet i et statsligt selskab. Vi har også tillid til, at tilsynet og myndighederne vil holde øje med, at netselskaberne på både el- og gassiden vil sikre en fri og lige adgang til det øvrige net.

Transport- og energiministeren forhandler i øjeblikket om en energisparehandlingsplan med en bred kreds af partier her i Folketinget. Der er ingen tvivl om for os, at der er et stort potentiale for besparelser både for det offentlige og de private husstande.

Venstre er indstillet på at arbejde for energibesparelser, for energibesparelser er en meget nyttig måde at sikre en reduktion af energiforbruget, uden at det går ud over mulighederne for økonomisk vækst. Men forudsætningen er klar: Vi pålægger ikke forbrugerne overflødige nye udgifter. Det er afgørende for Venstre, at besparelserne gennemføres så effektivt som overhovedet muligt, og at der sættes ind, hvor de største gevinster kan hentes, uanset om det er en privat eller offentlig virksomhed eller en privat eller offentlig husholdning.

Kl. 11.00

Inden sommerferien fremlægger regeringen også sin strategi 2025. Det er helt afgørende for Venstre, at 2025-strategien bygger videre på den helt centrale placering, som Danmark har fået som et af de lande i Europa, der er længst fremme med hensyn til udvikling af nye energier.

Venstre ønsker, at vi har konkurrencedygtige energipriser, og at den vedvarende energi udbygges med det mål, at energien fra vind, biomasse osv. på længere sigt kan klare sig på markedsvilkår.

En fortsat udvikling af den vedvarende energi er også en nødvendig satsning, for at vi kan klare os med de forestående udfordringer på energiområdet. Det gælder det stigende olieforbrug på globalt plan samt det problem, at olien er koncentreret i områder som Mellemøsten og Centralasien, hvor der er politisk ustabilitet.

En anden udfordring er Danmarks internationale klimaforpligtelser. Her forventes kravene til Danmarks CO₂-reduktion at skærpes efter 2012 med stigende CO₂-kvotepriser til følge.

Danmark er helt klart i front inden for forskning og udvikling af vedvarende energi. Den position skal vi fastholde. Det kræver, at vi fort-

sat satser på forskning og udvikling af grønne og nye energiteknologier. Regeringen har viljen til at satse grønt på området. Det fremgår også klart af regeringsgrundlaget, at regeringen vil styrke udviklingen af grøn teknologi bl.a. på energiområdet. Med energistrategien kommer der handling bag ordene. Venstre satser på at debattere energistrategien og handlingsplanen også her i Folketingssalen.

Da den konservative energiordfører, fru Charlotte Dyremose, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, har jeg lovet at meddele, at hun fuldt ud bakker op om det, der er sagt her i dag, og også om regeringens energipolitik og den konservative energiminister.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo rart at høre, at regeringen har ambitioner på området. Men hørte jeg rigtigt, at den ambition, man har i forhold til energibesparelser, er status quo i energiforbruget? Gælder det også i forhold til energiforbruget i eksportsektoren, og er det så den ambition, man har?

Og det andet: Er det udtryk for et radikalt brud i regeringens politik, at man nu af sig selv vil komme med forslag til, hvordan man kan udbygge den vedvarende energi i Danmark? For realiteten er jo, at det indtil i dag har været sådan, at den smule, der er sket, udelukkende er sket, fordi man har taget forslag fra tidligere regeringer op, og man hårdt presset har sat noget i gang omkring vindkraften.

I fredags kunne man jo i Ingeniøren læse, hvordan alle bølgekræftermulighederne er blevet undergravet af regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Regeringen ønsker fortsat udbygning af den vedvarende energi. Det har været en del af de energipolitiske forlig, som regeringspartierne, både Venstre og Det Konservative Folkeparti, har indgået over en årrække, og det er en politik, vi har bakket op. Kigger man i regeringsgrundlaget, kan man tydeligt se, at vi også er indstillet på i denne regeringsperiode at sætte handling bag ordene på områder, hvor det er muligt, at markedsbasere det og være med til at udvikle hele det her område inden for vedvarende energi.

Inden for energibesparelser vil vi også gøre alt, hvad der overhovedet er muligt for at finde besparelspotentialer og undersøge, hvor mu-

lighederne giver den største effekt. Vi forhandler i øjeblikket en energisparehandlingsplan, og jeg er sikker på, at den vil munde ud i, at der vil komme større energibesparelser i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det jo bare sådan, at hvis vi tager bølgekræfter, som var meget udførligt omtalt i Ingeniøren her i fredags, så er det sådan, at man jo havde et bølgekræfterprogram, hvor man var kommet ganske langt i 2001, og i kraft af regeringens politik er den udvikling blevet sat i stå, eller rettere sagt den er blevet flyttet til udlandet.

Så mit spørgsmål er nu: Er det sådan, at regeringen og regeringspartierne i de forlig, man utvivlsomt skal lave i fremtiden, aktivt vil arbejde for, at der kan komme gang i udviklingen af bølgekræfter i Danmark, altså med anvendelse af nogle af de forskningsresultater, man har opnået? Er man villig til at bruge offentlige midler til det, og er man villig til at sikre afregningspriser, der i en periode kan gøre det attraktivt at bruge bølgekræfter?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg kan ikke konkret love bølgekræfter. Jeg kan love, at vi vil gøre, hvad vi kan for at finde midler til at fremme vedvarende energi og også vedvarende energi, som har et markedsøkonomisk sigte. Der har f.eks. omkring bølgekræfter, som vi har set et sted i landet, i det vestjyske, været taget et meget flot initiativ og gjort en meget god indsats dér.

Men det er også sådan, at den slags initiativer bliver vurderet af de forskellige råd, at forskningen og udviklingen jo bliver vurderet af de mennesker, der har forstand på det, og som fordeler de penge, vi har til rådighed, til netop forskning og udvikling. De har så givet nogle penge til bølgeenergien for at give mulighed for at udvikle det, og så må vi så se, hvad fremtiden byder inden for det område.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Lars Lilleholt sagde, at Venstre er indstillet på at arbejde for energibesparelser, og at forudsætningen er, at man ikke pålægger forbrugere unødige omkostninger.

Nu synes jeg, det er vigtigt at få ryddet myter og forestillinger og fejlopfattelser på det her område væk. Derfor vil jeg gerne have hr. Lars Lilleholt til at svare på, om han ikke er enig i, at der med energibesparelser er tale om et område, som det er en god privatøkonomisk investering at investere i. Er hr. Lilleholt enig i, som regeringen har fremlagt, at der er et potentiale på 42 pct. af det nuværende el- og varmemeforbrug, som er privatøkonomisk rentabelt, og at det derfor først kan komme på tale, at det bliver en udgift for forbrugerne, hvis man kommer over de 42 pct.?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Fru Anne Grete Holmsgaard har ganske ret i, at der er et stort potentiale. Det vil vi gøre alt hvad vi overhovedet kan for at udnytte, for det er ganske rigtigt, at en sparet energikrone rent faktisk er en tjent energikrone, og med hensyn til vores klima og CO₂ og alle de forskellige forhold er det vigtigt, at vores husholdninger og vores erhvervsliv bruger den rigtige energi, bruger mindst muligt af den og bruger den så effektivt som overhovedet muligt. Jeg forventer også med de forhandlinger, der rent faktisk pågår allerede i dag, at vi der når frem til en klar aftale i løbet af den kommende tid, som vil sikre, at vi gør alt, hvad vi overhovedet kan for at sikre de besparelser, som vi kan nå inden for fornuftige rammer.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så vil jeg godt have at vide: Fornuftige rammer er vel, hvad der er privatøkonomisk rentabelt. Er det ikke det? Altså er hr. Lars Lilleholt enig i, at det er en fornuftig ramme at sige: Når vi har det her potentiale – bevares, det kan være, at der er nogle procenter, vi ikke kan tage – så stiler vi faktisk efter at tage det potentiale, der er privatøkonomisk rentabelt, hvilket vi jo også ved vil give et enormt boom i antallet af job på det private marked?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg synes i allerhøjeste grad, det er fornuftigt, som fru Anne Grete Holmsgaard så ganske rigtigt siger, at vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at tage de rammer, der er rentable på det her område, får lavet de besparelser, der er rentable og fornuftige. Jeg er også enig i – og det er rege-

ringen også indstillet på – at vi gør alt, hvad vi kan for at hjælpe husejerne og virksomhedsejerne til at få kigget på, i hvilke områder der er et potentiale, og også til at pålægge f.eks. de forskellige selskaber inden for området at udarbejde forslag til, hvordan det kan gennemføres på en fornuftig og en rentabel måde.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kan man jo høre på hr. Lars Christian Lilleholts tale, at der måske lidt er noget nyt på vej i regeringens holdning til vedvarende energi og dermed Venstres holdning, og det er da yderst glædeligt, men nu må vi så se, om handling kan følge ord her hen over sommerferien.

Det, jeg er meget interesseret i, tager også udgangspunkt i en artikel, som hr. Lars Lilleholt har i Børsen den 3. maj, hvor der bl.a. bliver sagt, at vindkraft skal være satsningsområde. Og der skriver hr. Lars Christian Lilleholt: Et godt og velfungerende hjemmemarked for vedvarende energi er samtidig et godt grundlag for eksport og teknologi, viden og service.

Det er vi sådan set enige i. Men når man så hører hr. Lars Christian Lilleholts tale, bliver der hele tiden nævnt, at det er markedet. Er hr. Lars Christian Lilleholt af den opfattelse, at markedet alene kan klare at være med til at udvikle nye teknologier? Eller er hr. Lars Christian Lilleholt ikke af den opfattelse, som vi også har set de seneste 20 år, at der er behov også for nogle bevidste støtteindsatser for at få nye teknologier hjulpet frem?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Til hr. Torben Hansen vil jeg sige, at det kan være ganske rigtigt i en startperiode, at man da giver tilskud til at udvikle en ny energi, og det kan også være fornuftigt i en periode at give en form for produktionsstøtte. Men jeg må fastholde, at det er helt afgørende, at man så over en periode kan se, at der er et markedsøkonomisk sigte i det, man også gennemfører.

Kl. 11.10

Det handler også for os om at sikre, at vi fortsat har stabile og konkurrencedygtige energipriser. I samme avis kunne man i sidste uge læse, at danske virksomheder for norges vedkommende rykker produktionen andre steder hen, fordi vi har for høje elpriser i Danmark. Og da er det helt afgørende for Venstre, at vi sikrer, at der er en balance mellem tingene, at vi på den ene side gi-

ver mulighed for udvikling af nye teknologier, også vindkraft, og skaber et dansk hjemmemarked.

Heldigvis er det sådan, at vindkraften jo rent faktisk er tæt på at være konkurrencedygtig. Hvor der for år siden var meget stor forskel på produktionsprisen på el baseret på vindenergi og på kul, er produktionsprisen på el baseret på vedvarende energi jo efterhånden blevet ganske konkurrencedygtig.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg tror, at hvis man gør den reelle elpris op, den ærlige elpris, som jo tit har været en del af debatten, vil man rent faktisk se, også på baggrund af de beregninger der er, at el produceret på vedvarende energi, især vindmøller, rent faktisk er mere konkurrencedygtig end den, der bliver produceret på de kulfyrede kraftværker.

Det fører så frem til, at der her for et par måneder siden kom en undersøgelse, der viser, at nu er skyggeprisen for CO₂-fortrængning for landbaserede vindmøller omkring 94 kr. pr. t CO₂. I regeringens klimastrategi for 2003 er skillelinjen de 120 kr. pr. t.

Betyder de nye tal, betyder de nye undersøgelser, at regeringen og dermed Venstre er parate til at sætte mere skub i kontinuerlig vindmølleudbygning til lands?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har sat skub i udviklingen. Der er indgået flere forlig omkring vindmøller, og i øjeblikket er der to store projekter omkring havvindmøller i udbud. Det viser, at regeringen rent faktisk har vilje til også at satse på vind. Jeg synes, det er en meget fornuftig satsning, vi har haft i Danmark, både ud fra en miljømæssig og ud fra en energimæssig betragtning.

Vi er et af verdens førende lande på det her område, og den position ønsker Venstre at fastholde. Heldigvis har det jo vist sig, at møllerne er blevet ganske effektive, og det hilser vi med ganske stor tilfredshed.

Venstre har deltaget i alle de energipolitiske forlig, der har været op igennem 1980'erne og 1990'erne omkring udbygningen af hele vindmølleproduktionen og hele vindmøllesiden og også skabelsen af det flotte hjemmemarked, der er i Danmark og dermed de nye muligheder, som virksomhederne har fået for at eksportere vindmøller ud i Europa og ud i verden.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Også jeg vil tage fat i den sætning i ordførerens tale, hvor hr. Lars Lilleholt gør opmærksom på, at man fra regeringspartierne side gerne vil være med til at kigge på en yderligere besparelsesindsats, men ikke være med til – og nu citerer jeg direkte – at pålægge forbrugerne overflødige nye udgifter.

Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen, der vil være med til at lave overflødige udgifter. Men jeg går ud fra, at også hr. Lars Lilleholt er enig i, at for at kunne vide, hvor man skal investere, og for at vide, hvordan man eventuelt kan få investeret, er det nødvendigt, at man trods alt får udarbejdet et materiale, som kan anskueliggøre det både for den private forbruger og for den sagskyld også for en virksomhed. Og jeg går ud fra, at hr. Lars Lilleholt også er enig i, at det ikke kan gøres, uden at der er en vis omkostning. Jeg spørger derfor: Det kan vel ikke betegnes som en overflødig omkostning?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg synes, det er ganske fornuftigt, at forbrugerne får nogle gode redskaber til at vurdere ud fra, hvor de kan få den størst mulige besparelse. Og jeg er ganske enig i, at kan vi og selskaberne give nogle forbrugere nogle gode redskaber, så de rent faktisk kan se sort på hvidt, synliggøre, at det at investere nogle penge f.eks. i energiruder, i bedre isolering og i andre tiltag giver en fornuftig tilbagebetalingstid, så er det jo oplagt, at vi skal sætte ind dér.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Tak for svaret. Det må jeg jo tolke sådan, at netop den omkostning, der er for at få de oplysninger skaffet frem, ikke er en overflødig omkostning. Det synes jeg er et godt signal, også til de videre snakke, vi skal have omkring det her.

Må jeg så ikke også spørge, om hr. Lars Lilleholt er enig i de bemærkninger, der har været omkring vindkraftens udbygning om, at det jo netop er et godt eksempel på, at det med at der skal være et markedsøkonomisk potentiale, som vi er enig i at vindkraften er et godt eksempel på, at det trods alt tager noget tid at udvikle det fuldt ud, og at det derfor er vigtigt, at man også tænker på meget lang sigt, når vi udvikler forskellige typer af vedvarende energikilder.

Altså, vindkraften er jo blevet hjulpet i gang, ved vi alle sammen godt, men har jo ikke desto mindre været et af de største industrieventyr nogen sinde i Danmark, og noget, der i dag, som ordføreren jo også redegjorde for, udgør en væsentlig del af vores energiproduktion.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg er ganske enig i, at ting tager tid, og udvikling på det her område tager lang tid. Derfor er det også fornuftigt, at vi på forskningssiden gør alt, hvad der overhovedet er muligt for at udvikle nye ting og sager bl.a. inden for bibranchen og andre tiltag, der kan være med til at fremme os her i landet og være med til at give danske virksomheder nye eksportmuligheder.

Formanden:

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt. Den næste ordfører er hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Vind eller forsvind. Så enkelt kan det siges med det lille ordspil fra vindmølleindustrien. Frem til 2002 var Danmark sådan set et hestehoved foran alle andre inden for vedvarende energi, eksempelvis vind og sol; bølger har også været nævnt tidligere i debatten i dag.

Det forspring blev desværre via VK-regeringens meget ideologiske korstog mod alt, hvad der var vedvarende, reduceret fra et hestehoved til maksimalt et mulehår. Det var utilgiveligt dumt. Dansk Byggeri har endda den 9. september i Berlingske Tidende sidste år brugt ordet torskedumt både af hensyn til miljø og forsyningsikkerhed og også ud fra rent kommercielle synsvinkler. Det er jo netop det, som blev fremhævet sidste år i Berlingske Tidende, hvor den ene industrikoncern efter den anden, der beskæftiger sig med det her, sagde, at det var dumt.

Som jeg tidligere underholdt energiministeren med, kan man jo ikke anklage Berlingske Tidende for at være et kernesocialdemokratiske foretagende, så jeg vil da anbefale, at man læser de artikler.

Energiaftalerne fra den 29. marts sidste år pegede den rigtige vej med skrotningsordning for gamle vindmøller og to nye havvindmølleparker. Men det er ikke nok, hvis vi i Danmark skal sikre vores forsyningsikkerhed, skabe et ansvarligt dansk bidrag til løsning af vores globale

klimaproblemer og også i sidste ende, hvilket jo er en fantastisk sidegevinst, sikre vores egen udvikling, sikre vores egen produktion og dermed også danske arbejdspladser.

Regeringen skulle ifølge aftalen den 29. marts sikre, at der blev udpeget egnede områder for opstilling af de nye større møller, som skulle erstatte de små, der skulle skrottes. Vi kan desværre konstatere, at det hænger meget tungt. Det skulle være sket inden udgangen af 2004.

Nu må regeringen sætte magt bag ordene i aftalen. Lige nu drukner det her i kommunalreformforvirringen, og der er ikke nogen, der kan affinde sig med, at vi risikerer, at det her bliver udskudt til efter den 1. januar 2007 på grund af planlægningen ude omkring i landet, for hvis det sker, kan vi lige så godt sige til dansk vindmølleindustri, at de kan lukke deres danske salgskanaler, og det tror jeg ikke der er nogen der ønsker at sige til en industri, der har 20.000 ansatte og for 2005 vil omsætte for næsten 25 mia. kr.

Dansk energipolitik har afgørende betydning for en række vigtige samfundsinteresser. Og vores krav, danskernes krav om konstant energiforsyning er så grundlæggende, at vi jo ikke engang tænker over det til daglig. El og varme regner ingen med at skulle undvære på et tidspunkt. Og uden en fremadrettet og visionær energipolitik forbliver en række miljøproblemer uløste og vigtigst af alt, den menneskeskabte forandring af klimaet. Som oliekrisen i 1970'erne senest demonstrerede og også den meget høje oliepris, der er for nuværende, har energipolitikken central betydning også for den økonomiske udvikling. Og uden en langsigtet og ansvarlig energipolitik risikerer vi at komme til at stå i en rigtig, rigtig grim situation, når olieeventyret i Nordsøen slutter.

Alt tyder på, at jo længere vi venter med at gennemføre de nødvendige forandringer, desto dyrere bliver det, når problemerne for alvor viser sig. Og derfor er det også på høje tid, at vi på nogle områder lægger den energipolitiske kurs om. Det betyder også, hvilket EU's grønbog for 2001 om energiforsyning har påpeget indtil flere gange, at vi på europæisk plan er nødt til at se på vores egen energiforsyning, ellers bliver vi simpelt hen alt for afhængige af lande, der måske er mindre stabile end dem, vi omgiver os med lige her omkring, og det var alle Folketingets partier sådan set også enige om på nær Dansk Folkeparti, da man skrev til Kommissionen i 2002.

Vind, biomasse, solvarme, biogas, geotermi, brint, bølgekraft, miljøvenlig el- og varmeproduktion, energibesparelser samt bedre og renere udnyttelse af olie og naturgas skal heller ikke længere ses som udgiftskrævende foranstaltninger, men skal ses som en vifte af instrumenter, der sikrer miljø, forsyningsikkerhed og arbejdspladser og dermed som en grøn energipolitik, der rent faktisk betaler sig.

Vi er nødt til herinde, i hvert fald dele af regeringen, at tænke anderledes og sige, at det her ikke er noget, der koster penge, at det her er noget, der giver indtægter. Og det synes jeg også at vi i de seneste år har set inden for de områder, hvor man reelt har turdet satse.

Energi politik er også transport politik, og det nytter ikke noget, hvis alle gode tiltag bliver ædt op af forøgede udledninger fra trafikken. Danmark er nødt til at se på energiforbruget i transporten og også kigge på især hele benzinprojektet, men også på den fremtidige brug af eksempelvis biobrændstoffer i transporten. Det hænger ikke sammen, når regeringen har meldt, at Danmark har nul ambitioner på her område.

Hvis vi kan sikre, at energiregnskabet, når der bliver produceret biobrændstoffer, er positivt og skal være positivt, så udgør biobrændstoffer en vinkel, der også skal kigges på. Enerkipolitikken kan altså ikke til evig tid være fastlåst af regeringens skattestop.

Dagens forespørgsel tager i princippet udgangspunkt i regeringens energirededgørelse. Redegørelsen er – det ligger måske også lidt i ordet – tilbageskuende, og de absolut nødvendige energivisioner er i hvert fald ikkeeksisterende i redegørelsen. Det må vi så håbe på at der bliver rådet bod på i den kommende energihandlingsplan.

Den energihandlingsplan skal altså være mere end bare en fremskrivning af den nuværende situation, den skal også set i ånden af 29. marts-aftalen være et dokument, et papir, et udspil, hvor Folketingets partier forhåbentlig i fællesskab kan være med til at udstikke retningslinjerne for, hvor det her samfund vil hen rent energimæssigt de kommende 20 år. Det skylder vi vores omgivelser, det skylder vi også økonomien, det skylder vi miljøet, og det skylder vi også i sidste ende os selv.

Ud over de tidligere nævnte ting er det også meget vigtigt for Socialdemokratiet, at den kommende energivision tager udgangspunkt i en kraftig forøgelse af vindmøllekapaciteten, som vi tidligere har foreslået, i hvert fald for de kom-

mende 10 år med minimum 3.000 MW, sådan at der, hver gang vi inden for de kommende 10 år tænder for kontakten, kommer 40 pct. af energien fra vedvarende energikilder, og så Danmark inden for de kommende 10 år bruger 5 mia. forskningskroner på vind, på brint, på solenergi, biomasse og bølger og brændselsceller. Vi kommer hele vejen rundt om den vedvarende energi eller det, vi også kan kalde transportører af den vedvarende energi. Det er vi nødt til, og det kræver en meget bevidst og en meget energisk indsats.

Vi har jo også set med den seneste rapport bl.a. fra Danmarks Miljøundersøgelse, nr. 507, at omkostningerne ved den helt konventionelle produktion af el på kulfyrede kraftværker rent samfundsmæssigt eksklusive CO₂-omkostningerne er på 7,5 mia. kr. ekstra om året, så i princippet skulle der lægges 25 øre pr. kWh oven på det, der bliver produceret på de kulfyrede kraftværker, og så ville man kunne se, at den vedvarende energi er meget, meget konkurrencedygtig.

Danmark har alle muligheder for at formulere en energivision, der sikrer forsyningsikkerheden, miljøet, den vedvarende energi og beskæftigelsen. De kommende måneder håber jeg, at regeringen er parat til at vove sig lidt længere ud, end den tidligere har gjort, og erkende, at en sammenhængende og fuld energivision tager udgangspunkt i nogle af de punkter, jeg lige har nævnt. Det bliver den nødt til, hvis vi skal løse energiforsyningsproblemerne for den næste generation.

Jeg håber, og jeg tror, at vi ser det endelige udspil fra regeringen i juni – inden sommerferien kan jeg høre, vi nu er blevet lovet. Det vil vi glæde os til, og vi glæder os også til at få et bredt samarbejde om at få det udmøntet for de kommende år.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Eyvind Vesselbo.

KL 11.25

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg noterede mig, at hr. Torben Hansen tidligere sagde, at det var en god, økonomisk måde at forvalte pengene på at satse på vindmøller og den måde, man gjorde det på i 1990'erne.

Det er jo dog sådan, at vismændene i 2002 konkluderede, og jeg citerer:

Hvis man skulle omgøre 1990'ernes satsning på vindmøller, skulle man have brugt færre offentlige midler på produktionstilskud og flere penge på forskning og udvikling.

Hvordan hænger det sammen med den opfattelse, hr. Torben Hansen har af, at det var en god og fornuftig måde at forvalte økonomin på, og er hr. Torben Hansen enig med vismændene i, at den måde, man greb det an på i 1990'erne, måske ikke var så smart?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Når man ser de resultater, der er nået, når man ser, at over 20 pct. af elenergien i dag bliver produceret på vindmøller, når vi ser, at vi har 20.000 i beskæftigelse, en omsætning på næsten 25 mia. kr., og når jeg nu kan forstå både på energiministeren og på Venstres egen ordfører, at vindkraft nu skal være et satsningsområde, så synes jeg, det til fulde beviser, at den linje, der blev lagt i løbet af 1990'erne, rent faktisk var fornuftig, for man er også nødt til, når man har nye teknologier, at lave en understøttelse af de nye teknologier.

Ugebrevet Mandag Morgen har den 17. januar også en analyse af det her, og den viser helt klart, at den måde, som det er foregået på herhjemme i Danmark, ved at det jo dybest set er den lille smedemester, Riisagermøllen og andre, der har startet det her, har betydet, at vi har en unik førerposition, fordi det er vokset fra nedden via entusiastiske teknikere og borgere og andre.

Så jeg synes rent faktisk, at man kan se klart og tydeligt, at den danske vindmølle-satsning, den danske vindmølleudbygning har været en gigantisk succes, og jeg kan forstå, at regeringen også nu har accepteret det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen det var jo sådan set et klart svar. Hr. Torben Hansen er uenig med vismændene i den seriøse analyse og begrundelse, som nu ligger for, at den måde, man havde satset på, ikke var den mest optimale.

Lad det nu være, for nu vil jeg så stille hr. Torben Hansen et andet spørgsmål. Hr. Torben Hansen går meget op i forskning og teknologi, og så må jeg spørge, hvorfor Socialdemokratiet ikke kan støtte etableringen af Højteknologifonden, der jo netop ville kunne være med til at give forskningen, herunder ikke mindst forskning inden for miljø- og energiområdet, et løft?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Med den struktur, der er lagt på Højteknologifonden, jeg kan også se det i hr. Lars Christian Lilleholts indlæg i Børsen den 3. maj, og med de beløb, der bliver sat ind der, og den forrentning, der gives, vil der ikke være nogen beløb af væsentlig karakter til forskning i miljø og energi inden for de næste 5, 7, 8, 9, 10 år. Det er fakta. Og så er det bare for sent.

Derfor har vi jo i vores beslutningsforslag, som var til behandling den 12. april, B 4, hvis Venstres spørger har glemt det, sagt klart, at det her er et spørgsmål om 500 mio. kr. om året i gennemsnit, i hvert fald 5 mia. kr. de næste 10 år, der skal bruges bevidst inden for dette her område. Og det kan Højteknologifonden simpelt hen ikke honorere med den struktur, som regeringen har lavet på den. Tværtimod vil den bare være med til at cementere en i forvejen for nuværende lidt dum situation for alle.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg er helt enig i, at regeringen satser på udbygningen af vedvarende energi, men for os er det selvfølgelig afgørende, at der er et markedsøkonomisk sigte, og at det ikke bare alene er baseret på tilskud ud i al virkelig fremtid.

Hvor stor en del af den danske energiproduktion mener hr. Torben Hansen skal være baseret på vedvarende energi? Og hvem skal betale?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kommer svaret på hr. Lars Christian Lilleholts spørgsmål meget an på, om man skal se det i et kortsigtet perspektiv, eller om man skal se det i et langsigtet perspektiv. For hvis vi er 50 eller 100 år fremme med de fremskrivninger, der er for nuværende af verdens fossile reserver, så er der vel med det brug, vi har af dem nu, stort set kun kul tilbage om 100 år. Det vil altså sige, at teknologierne på et eller andet tidspunkt – det bliver nok ikke i vores levetid – forhåbentlig er af en sådan karakter, at Danmarks energiforbrug udelukkende er baseret på vedvarende energi. Det kan være i 2050, 2070. Det ved jeg ikke noget om, det har jeg ikke nogen mulighed for at sige noget om.

Kl. 11.30

Det, der er vigtigt, er, at vi hele tiden har for øje, at den situation, vi har i dag, og det forbrug, vi har af fossile brændstoffer, får en ende. Jo

længere tid vi venter med at gøre noget ved den her situation, jo dyrere bliver det. Det tror jeg også at Venstres ordfører inderst inde er klar over, og det håber jeg vil afspejle sig i den plan, vi får inden sommerferien.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Bekymrer det ikke hr. Torben Hansen, at der ifølge Børsen er danske virksomheder, der forlader Danmark på grund af de politisk bestemte høje elpriser?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg kender ikke helt specifikt de artikler fra Børsen, som hr. Lars Christian Lilleholt henviser til, men jeg kan se, at der også er virksomheder, der kommer til Danmark, bl.a. på baggrund af at vi rent faktisk kan noget inden for hele sektoren for vedvarende energi. Vi har set spanske Gamesa og indiske Suzlon komme hertil. Vi har også set, hvad der sker på det her område i Københavnsområdet, i det nordlige Sjælland. Vi kan altså rent faktisk se, at der også er mange, der kommer hertil.

Det kan være, at der er enkelte, der flytter, men jeg kan høre på Venstres ordfører – også på Venstres ordførers tale – at man nu heldigvis, men måske for sent, ser ud til at være parat til at acceptere de konditioner, der har været lagt op til i forbindelse med den vedvarende energi, og det vil så også sige den prispolitik, der har været.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget enig med hr. Torben Hansen i hans beskrivelse af den på en lang række områder meget fornuftige energipolitik, der frem til regeringsskiftet blev ført i Danmark omkring den vedvarende energi.

Det er jo rigtigt, at der med udgangspunkt i regeringspartierne, SF og Enhedslisten blev igangsat en række projekter, forsøg og bevillinger til forskning og andre ting, som fik meget positiv betydning. Der er et enkelt område, hvor det havde en meget positiv betydning frem til 2001, og det er bølgekraftområdet. Der kan også nævnes andre områder. Der har været snakket en del om vinden i dag. Med bølgekraften stod vi i 2001 netop der, hvor man ligesom var parat til at gå skridtet videre til også at anvende den.

Som man kunne læse i Ingeniøren her i fre-dags, sker der nu det, at bølgekraften skam udvikler sig ude i Europa – også på baggrund af de projekter, som vi stod bag frem til 2001, men nu foregår de altså i udlandet. Er hr. Torben Hansen ikke enig med mig i, at det nu er nødvendigt med et program, der følger op på det, der blev stoppet i 2001?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er nødvendigt med et program eller i hvert fald nogle satsninger inden for alle de områder, som desværre fik meget trange vilkår med den finanslov, der blev vedtaget af VK-regeringen og Dansk Folkeparti i februar 2002.

Jeg vil ikke stå og trække bølgekraft frem, men vi ved alle sammen, hvad der skete med vind, hvad der skete med sol, hvad der skete med bølger, og hvad der skete med nogle af de andre ting. Derfor har vi også i Socialdemokrati-et stillet forslag om, at der skal afsættes 5 mia. kr. til det her område inden for de næste 10 år til at sikre, at vi får de teknologier bragt frem igen, altså at man får afsat de nødvendige forskningsmidler.

Jeg håber så også og har indtil videre en naiv tro på, at den energihandlingsplan, som regeringen skal komme med på baggrund af 29. martsaftalen fra sidste år, også vil indeholde nogle fremskridt på det her område. Og der kan også – eksempelvis inden for bølger – kun være tale om fremskridt, fordi der bestemt ikke er plads til flere tilbageskridt, da man så vil falde ud over kanten.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg, at det er en god egenskab hos hr. Torben Hansen, at han har tillid til sine medmennesker, også når de kommer fra Venstre og Konservative, altså regeringen, så det vil jeg slet ikke kalde naivt. Vi kan da håbe, at hr. Torben Hansen også får ret.

Jeg har så bare et enkelt opfølgende spørgsmål: Er hr. Torben Hansen ikke enig med mig i, at det, når man nu snakker om bølgekraft – vi kunne godt snakke om andre energiformer, det er jeg ikke uenig i – er meget vigtigt, at der både satses på forskning og tilskud i den fase, hvor man forsøger at få de her projekter til at køre, og hvor man skal have 1:1-forsøg? Er han ikke enig i, at det, når det handler om at få gang i produktionen samtidig med at sikre, at der er en afreg-

ningspris, der gør det attraktivt for folk at investere i det, lige præcis er den måde, man kan sikre, at vi får løst vores energiproblemer på i fremtiden, og at man ikke der bare kan henviser til, at markedet skal klare det meget hurtigt?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Hr. Per Clausens spørgsmål ligger meget tæt op ad det spørgsmål, som jeg tidligere stillede hr. Lars Christian Lilleholt under korte bemærkninger.

Kl. 11.35

Jeg synes, at al erfaring og historik viser, at markedet ikke kan klare det her alene. Der er i en periode behov for en bevidst offentlig, bevidst politisk indsats, hvor man siger: Det her vil vi satse på, vi vil bruge politisk energi og midler på, at det her skal være noget af det, som skal hjælpe os de kommende år.

Det kan være bølger, det kan være vind, og det kan være alt muligt andet. Det er også derfor, at man har eksempelvis biogasaftaler og aftaler om mange ting, der stadig væk er løbende. Men hvis man bare sætter sig ned og tror, at markedet kan løse det hele omkring udbygningen af vedvarende energi, kan jeg sige, at det kan markedet ikke. Så sætter vi vores efterkommere i en frygtelig situation.

Formanden:

Så er det fru Tina Petersen som ordfører.

Tina Petersen (DF):

Dansk Folkeparti er ikke i tvivl om, at denne regering bl.a. sammen med Dansk Folkeparti har stået i spidsen for markante resultater på energiområdet. Den politiske aftale fra den 29. marts fjernede barrierer for en nødvendig konsolidering og udvikling. Det har ikke mindst bragt elmarkedet i den rigtige retning.

For Dansk Folkeparti er det fortsat vigtigt, at der kan skabes et overblik på energiområdet. Hermed mener vi, at energiområdet for mange virker som en afgiftsjungle, som for den enkelte forbruger eller virksomhed godt kan virke uoverskuelig. Derfor skal der fortsat være fokus på dette og hermed også på, at regeringen prioriterer dette.

Dansk Folkeparti har i ministerens tale bemærket, at den overordnede politik er, at energisektoren skal bidrage til vækst og velfærd i Danmark med bl.a. konkurrencedygtighed, effektivitet og ikke mindst et velfungerende marked.

Dansk Folkeparti kan da godt være lidt bekymret, for også her på energiområdet mærker man EU's indpas, senest med CO₂-kvoterne. Det er ikke, fordi vi ikke synes om det forpligtende globale miljøsvar, men vi mener dog, at fordelingen af miljøansvaret globalt ikke altid forpligter alle lande, bl.a. ikke Kina. Dermed er fordelingen ikke retfærdig.

Danske virksomheder har reduceret deres energiforbrug betragteligt og bliver endnu en gang pålagt at reducere yderligere i CO₂-udslip. Dog har de i denne omgang fået en belønning, som giver dem en forbedret økonomi.

Danmark er og hører til blandt de lande, der er nået længst med at liberalisere, bl.a. på det nationale elmarked og på naturgasmarkedet. Og det er ikke bare her i Danmark, at vi er i front. Vores tidlige satsning på vindkraft har skabt gode resultater. Hvem havde troet, at hver anden vindmølle her i verden ville være skabt af dansk teknologi? Vi omsætter for ca. 20 mia. kr. årligt, hvoraf eksporten udgør ca. 90 pct., og vi beskæftiger 20.000 danskere i Danmark. Det er altså i dag et særdeles positivt økonomisk aktiv for Danmark, som vi skal fastholde via forskning og udvikling.

Dansk Folkeparti ser frem til ministerens energipolitiske redegørelse og det videre arbejde vedrørende den kommende energistrategiplan.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at vi lige skal have EU-vinklen med ind over. Det vil jeg da meget gerne være med til.

Skulle jeg forstå Dansk Folkepartis ordfører sådan, at de ting, der kommer fra EU – altså energisparedirektiv, økodesigndirektiv, grøn-bog for europæisk forsyningssikkerhed og andre ting – er af det onde og med til at trække vores niveau for energiforsyning ned? Er det sådan, jeg skal forstå Dansk Folkepartis ordfører, eller kan Dansk Folkeparti godt se, at det, der rent faktisk ligger på europæisk plan omkring de her ting, er med til, at vi i fællesskab kan begrænse både vores udledninger, og til, at vi kan hjælpe danske virksomheder?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg må altså sige til hr. Torben Hansen, at han ikke kan have hørt efter, da jeg talte.

Det, jeg kommenterer og noterer mig, er, at jeg synes, at alle har et ansvar globalt, uanset

hvilket land det er. Her nævner jeg bl.a., at Kina ikke er en del af de aftaler, der ligger i Kyotoaftalen. Jeg mener, at det er uretfærdigt, at man pålægger nogle lande at være ansvarlige, mens andre lande ikke skal være ansvarlige.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er meget muligt, at Dansk Folkepartis ordfører siger, at jeg ikke har hørt Dansk Folkepartis tale, men jeg kan også forstå, at Dansk Folkepartis ordfører heller ikke hørte mine spørgsmål, så jeg vil gerne tage dem en gang til.

Mener Dansk Folkepartis ordfører, at de ting, som eksempelvis den europæiske grønbog for forsyningssikkerhed, der viser nogle linjer, hvor vi skal hen rent europæisk – økodesigndirektivet, energisparedirektivet, og jeg kan slet ikke komme i tanker om dem alle sammen – er af det onde for dansk energiforsyning og dansk energiforsyningssikkerhed?

Kan Dansk Folkeparti ikke godt se, at der her rent faktisk er et punkt, hvor EU har været med til at tage en førertrøje på, der også hjælper dansk energipolitik og danske arbejdspladser? Det var EU-vinklen, jeg gerne ville have et svar på.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til hr. Torben Hansen kan jeg sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig vil være en del af det ansvar og også tager del i og er aktiv inden for de her områder.

Jeg kan sige til hr. Torben Hansen, at jeg stadig væk ikke synes, at det er fair, at man pålægger nogle lande så store restriktive kvoter, som man har gjort i Danmark. Der er mange virksomheder, som allerede på nuværende tidspunkt har reduceret så kraftigt, at der næsten ikke er mulighed for at reducere mere, hvori- mod de i Kina bare kan køre løs, fordi de ikke deltager i det her globale ansvar. Hermed synes jeg faktisk, at jeg siger, at jeg og Dansk Folkeparti ønsker at være en del af det ansvar.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om jeg skal forstå det, fru Tina Petersen siger, på den måde – for det er jo ikke kun Kina, som ikke er med i Kyotoaftalen og ikke sparer på energien og den slags, det er f.eks. også USA – at fru Tina Peter-

sen så er enig med mig i, at en af de ting, statsministeren kunne tale med George Bush om, når han nu kommer på besøg her den 6. juli, var, om USA skulle til at føre en ansvarlig energipolitik og miljøpolitik. Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål gælder de pæne ord, fru Tina Petersen sagde om det, der var sket med vindkraften i Danmark. Skulle de forstås på en sådan måde, at vi også kan forvente, at Dansk Folkeparti vil støtte, at man gennemfører tilsvarende projekter, f.eks. på bølgekræftområdet, som man gennemførte tilbage i 1990'erne på vindkræftområdet, med henblik på at opnå de samme fremragende resultater både miljømæssigt, erhvervsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til hr. Per Clausen kan jeg sige, at det er klart, at vi er klar over, at Kina ikke er det eneste land, der ikke har deltaget i den her Kyotoaftale. Der er USA – USA har jo så bekendtgjort, at de vil deltage i nogle af punkterne – og der er også andre lande end USA og Kina, når vi f.eks. snakker østlandene, så jeg synes egentlig, at der er et stort stykke arbejde forude for at få det globale til at hænge mere sammen.

Dansk Folkeparti mener bare stadig væk ikke, at det er retfærdigt, at man pålægger nogle noget, mens andre bare kan slippe.

Til det andet punkt om vindkraft kan jeg sige, at det er meget skægt, at hr. Torben Hansen i sin tale påpegede, at venstresiden havde haft et beslutningsforslag, der hed B 4. I beslutningsforslag nr. B 4 nævner man meget om det her med vindkraften, og man nævner bl.a. også mange af de ting, som jeg har brugt i min tale om den udvikling, der har været. Og den udvikling inden for vindkraft har jo været i denne regerings tid, så jeg ser ikke den problematik, som hr. Per Clausen ser.

Selvfølgelig vil vi da deltage, men det skal da være på markedsvilkår. Det skal ikke være sådan, at man pålægger hverken virksomheder eller den enkelte forbruger i Danmark ekstra afgifter og afgifter og afgifter, for det er jo forbrugere, der bliver sorteper i det her spil.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Når jeg nævnte USA, var det bare, fordi jeg ved, at statsministeren er gode venner med George

Bush. Jeg ved også, at Dansk Folkeparti er glad for, at vi har disse meget gode relationer til USA.

Det kan jo indimellem være nemmere at opnå resultater, hvis man snakker med sine venner, end hvis man f.eks. snakker med Kina. Af en eller anden grund – jeg ved ikke, hvor jeg har det fra – tror jeg måske, at statsministerens muligheder for at påvirke USA er en anelse større end hans muligheder for at påvirke Kina, selv om der i begge tilfælde ville være god brug for en fornuftig påvirkning.

Kl. 11.45

Det sidste svar forstår jeg simpelt hen ikke. Fru Tina Petersen taler varmt om, hvordan alt det her med vindenergi er blevet sådan en enorm succes, på baggrund af de fornuftige ting vi gjorde i 1990'erne. Og så afviser – afviser – fru Tina Petersen at bruge de samme midler i forhold til bølgekraft eller andre vedvarende energiformer. Det kan jeg ikke forstå.

Hvis man ikke vil være med til at bruge de samme midler, skal man i hvert fald lade være med at være med til at tage æren for vindkraftens succes i Danmark.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg tager altså ikke selv æren for det her og giver heller ikke regeringen æren for det. Jeg siger, at det er en helhed i sig selv. Det er fra 1990'erne, men det er da så sandelig også noget, regeringen her har lavet. Vi har jo fortsat.

Men det skal være på markedsvilkår. Det skal være sådan, at man ikke dræner virksomheder, så de flytter til udlandet. Man skal heller ikke bare pålægge forbrugerne ude i vores samfund det og sige, at de skal betale den ene grønne afgift efter den anden, altså bare blive ved med at pålægge. Det her skal foregå i ro og mag, så den enkelte borger også kan være med.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Fru Tina Petersen sagde, at USA nu også var ved at være med på Kyotoprotokollen. Jeg vil godt have fru Tina Petersen til at uddybe, hvad hun mener med det. Mig bekendt har USA ikke sagt ja til noget som helst. Der har været en helt uformel drøftelse af, om USA måske kunne satse lidt mere på forskning.

Problemet er bare, at det ikke nedbringer drivhusgasudslippet fra USA, som i dag bidrager med ca. en fjerdedel af det drivhusgasudslip, der er på globalt plan. Så er fru Tina Peter-

sen ikke enig med mig i, at der ikke nu er kommet noget, der ligner en reel åbning fra USA på det her område?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Fru Anne Grete Holmsgaard har da ret i, at der ikke er kommet en åbning, når vi snakker CO₂. Men jeg synes, at der er kommet en åbning, og vi skal da være glade for alle åbninger og tiltag, der kommer, og håbe på, at det her kan åbne op for, at man på et eller andet tidspunkt siger ja til at indgå de samme regler og den samme aftale, som resten af landene har.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt have at vide, om fru Tina Petersen så også er enig med mig i, at der sådan set kun er én regional kraft på globalt plan, der kan løfte det her, nemlig EU. Hvis der skal ske noget ud over 2008-2012, er det EU, der skal løfte den opgave. Er fru Tina Petersen enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Man har valgt at gå ind i Kyotoaftalen. Nu var Dansk Folkeparti ikke med og ønskede ikke at tage Kyotoaftalen til sig, men man bliver jo nødt til at forpligte sig, når den er vedtaget, så det gør vi.

Vi forpligter os til den og mener bare stadig væk, at det er uretfærdigt. Når jeg siger, at det er uretfærdigt, mener jeg, at man i Danmark har pålagt afgifter så kraftigt sammenlignet med andre lande, at man faktisk har udsultet virksomheder og næsten jaget dem ud for at kunne overleve. Det er ikke rimeligt, når der er andre lande, som slipper.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Vi står over for nogle fortsatte snakke om, hvad vi skal med hensyn til både spareindsatsen og måske også den fremtidige energiforsyning inden for den næste korte tid. Vi starter allerede i eftermiddag.

Jeg vil derfor gerne spørge fru Tina Petersen, om hun fortsat står ved de udtalelser, som hun gav til Fagpressebureauet, der kort tid efter Folketingsvalget interviewede de nye energiordførere om deres holdninger og synspunkter på området og også om deres ambitioner. Er det sådan, at de ting, som fru Tina Petersen der gav

udtryk for, fortsat er Dansk Folkepartis indgang i de snakke, vi skal have?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til hr. Johs. Poulsen kan jeg sige, at det selvfølgelig er Dansk Folkepartis indgangsvinkel, at vi går ind og forhandler og snakker om de tiltag, der kan være interessante. Vi vil da gerne kigge på alle områder inden for energien. Men vi vil som sagt ikke se det marked, hvor man pålægger afgifter og bliver ved med at pålægge virksomhederne nogle afgifter, miljøafgifter. Det vil vi ikke, vi vil gerne se en udvikling på markedsvilkår.

Kan vi finde den løsning sammen, er vi også interesserede i, at vi gør noget mere ved både teknologien og forskningen, og også det alternative.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Spørgsmålet var jo relativt enkelt, og jeg vælger at forstå det svar, jeg fik, som en slags ja. Jeg synes nemlig, at der blev givet udtryk for en række synspunkter og også ambitioner på området, ikke mindst for vedvarende energi, som jeg mener kan bidrage til, at vi i høj grad kan komme videre, måske også på et bredt grundlag i Folketinget.

Jeg siger tak for det ja, som blev givet, og jeg forstår, at fru Tina Petersen, hvis det ikke bliver korrigeret nu, står ved det, hun der sagde.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil sige til hr. Johs. Poulsen, at det stadig er med forbehold for de her ting med, at man ikke skal pålægge disse afgifter og sådan noget. Det skal stadig væk være til markedsprisen, så markedet kan følge med.

Men jeg synes da, at det bliver spændende at få det tilbage til udvalget. Vi kan så få arbejdet med og kigget på de muligheder, der nu er på hele området. Så vi står skam ikke tilbage for at kigge på områderne.

Formanden:

Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

Når man tager udgangspunkt i den redegørelse, vi har fået i dag, og det, der i redegørelsen refe-

reses til af beslutninger, der er truffet inden for det sidste års tid, vil man isoleret set uden tvivl godt kunne konstatere, at Danmark naturligvis kan fungere på energiområdet, også i de kommende år.

Det vil man selvfølgelig ikke mindst kunne gøre, fordi det bygger på det sidste års indsatser og de aftaler, der er indgået der. Inden for det sidste år er det nemlig reelt sådan, at man trods alt igen har fået taget lidt fat på energiområdet og udviklingen på energiområdet.

Ser man 3 år længere bagud, er det flere gange i debatten i dag konstateret, at der nok blev bremset for hårdt op over for investeringer og udvikling inden for energiområdet, da regeringen tiltrådte og vedtog sin nye finanslov i foråret 2002.

Med det ambitionsniveau, der er lagt frem, er det derfor som sagt min opfattelse, at Danmark naturligvis kan fungere, og at vi naturligvis kan indgå i de samspil, vi vil. Vi må dog samtidig sige, at der – med udkastene til både en energispareredegørelse og en handlingsplan og også det, vi indtil nu ved om, hvad vi må forvente os af ministerens udspil frem til sommerferien – primært er tale om, at man foretager en fremskrivning af de allerede eksisterende aftaler og initiativer.

Jeg vil så gerne sige klart og entydigt, at vi fra Det Radikale Venstres side synes, at det er for uambitiøst. Det gælder både, når vi kigger fremad på kort sigt, og ikke mindst når vi kigger fremad på lang sigt. Vi synes, at det er vigtigt, at vi kommer ud af en situation, hvor vi har låst os fast på, at et bestemt ord som f.eks. marked skal være helt afgørende for, hvordan tiltagene skal se ud.

Vi synes, at det er vigtigt netop at være mere åben over for de input, som kommer mange forskellige steder fra. Hvis jeg må tillade mig at referere til det, kunne man i søndagsaviserne se en stor annonce, som ikke har noget med energiområdet at gøre, men som havde et statement, som jeg egentlig syntes var meget interessant, nemlig at man ikke kan tænke, hvis man er sikker på, at man har ret.

Det er sådan set et synspunkt, som vi måske alle sammen en gang imellem må skrive os bag øret. Hvis man altid er sikker på, at man har ret der, hvor man selv står, kommer man faktisk ikke ret meget videre. Derfor er vores opfordring i og for sig, at vi til det arbejde, vi står ikke mindst fremadrettet over for, i høj grad hos alle Folketingets partier må gøre brug af aktørernes

viden og forslag på det her felt. Der er nemlig på energiområdet en lang række aktører, som har meget store ambitioner om at udvikle og meget store ambitioner om at komme videre i forhold til den udmærkede historie, vi har på området.

Derfor synes vi, at der er brug for en mere ambitiøs tilgang til udfordringerne på energiområdet. Det gælder både med hensyn til det at skabe forsyningssikkerhed og et bedre miljø og i forlængelse af det: klimaforbedringer. Det gælder naturligvis også i forhold til beskæftigelse og teknologiudvikling.

Derfor må det dreje sig om, at vi får opstillet målsætninger, som er stærkere, og at vi får opstillet en handlingsorienteret indsats, som også er stærkere. Vi synes nemlig ikke, at vi nødvendigvis behøver at være reaktive over for de EU-tiltag, der er undervejs. Der er jeg enig med hr. Torben Hansen, som pegede på, at nogle af de ting er med til at drive vores energipolitik frem i Danmark.

Faktisk synes vi ikke i Det Radikale Venstre, at vi behøver at være reaktive over for det. En gang imellem kan vi måske også være proaktive og være så langt fremme i skoene, at vi ikke nødvendigvis behøver at tilpasse os det, som måtte komme, men allerede har taget højde for det på forhånd. Ikke mindst når vi taler om området for vedvarende energi, biomasse og lignende, kunne vi godt skabe os en anden position.

Med hensyn til målsætningerne synes vi, at man på energibesparelsesområdet må sige, at der er så stort et potentiale ved anvendelse af bygninger – både private og offentlige bygninger – at målsætningen her må være noget større end den, vi har fået præsenteret hidtil. Målsætningen må være at komme i en situation, hvor vi får et reelt fald i forbruget, ikke blot en status quo eller, som der i første omgang i virkeligheden er lagt op til, en reduktion, der betyder, at man ikke engang kan følge med den udvikling, som forventes at komme i de næste år. Målsætningen må altså set med vores øjne strammes betydeligt op, og det kan også lade sig gøre.

Kl. 11.55

Med hensyn til energiforsyningen er det også vores opfattelse, at vi skal have stærkere og mere ambitiøse mål for udbygningen af nogle af de energityper, vi ved at man fortsat kan udvikle stærkt, og som vil have stor betydning for os i fremtiden. Det er selvfølgelig vindenergien, det er solenergien, det er bølgeenergi, som også har

været nævnt her i dag, og det er hele brintområdet.

Ligesådan synes vi, at varmforsyning baseret på biomasse og for den sags skyld flydende biobrændsler også er noget, vi må forsøge at målsætte som indsatsområder, og som vi derfor politisk vil understøtte.

Det er altså ikke nok her at henvise til – selv om det naturligvis er positivt – at der sker en forskningsindsats, og at der vil komme til at ske en forskningsindsats. Det er vigtigt, at man også har den del med, at det bliver ført ud i livet. Derfor kan man med hensyn til det mere handlingsorienterede vedrørende i hvert fald forsyningsområdet sige, at det er vigtigt, at vi fortsat skaber rammer, som rækker ud over forskningsindsatsen, og derfor også fokuserer på udvikling og markedsadgang for de nye teknologier, som udvikles.

Der peges meget ofte i debatten i Danmark på, at netop det sidste led er at skabe markedsadgang for de nye teknologier, skabe mulighed for, at man kan komme i gang og så at sige skabe sig et fundament for en produktion af nye energityper, som måske endda senere kan have et eksportpotentiale, altså at det er et af de vigtige områder. Der er vi i i øjeblikket i en situation, hvor vi synes at det halter, og hvor vi derfor kan gøre mere.

Hvis man iagttager, hvad man i øjeblikket gør i nogle af vores nabolande, må vi sige, at man der – i hvert fald hos nogle af vores nabolande – er langt længere fremme i skoene, end vi er. Det kan give os problemer på sigt, hvis vi ikke også forsøger at komme så at sige på omgangshøjde.

Også med hensyn til energispareområdet mener vi, at der kan være en betydelig mere handlingsorienteret indsats. Vi har været lidt inde på det i debatten allerede i dag, men det er vigtigt, at man der med hensyn til både mærkning, finansiering og forpligtelse lægger op til, at både den private og den offentlige bygningsmasse får en større indsats end den, vi har set hidtil.

Det er også nødvendigt, at man forpligter sig de steder, hvor andre initiativer er nødvendige. I debatten i foråret så vi, at det var nødvendigt at gøre opmærksom på, at der skulle foretages en stærkere indsats for at skabe et planlægningsmæssigt grundlag for at få vindmøllerne opstillet. Vi må så med tilfredshed konstatere, at det kom vi langt om længe igennem med. Ministeren har nu henvendt sig til amterne, som skal udføre den fysiske planlægning. Men alle steder

handler det altså om, at målsætningerne også skal følges op af handling.

Vi er fra Det Radikale Venstres side ikke på nogen måde fastlåst i en eller anden opfattelse af, at oppositionen absolut skal have en anden energipolitik end regeringspartierne. Derfor vil vi også gerne tilkendegive, at vi helst ser en fortsættelse af det brede samarbejde om energipolitikken også i den kommende tid. Men vi må understrege, at det kræver bevægelse. Det kræver bevægelse, både når vi ser på målene, og når vi ser på midlerne, altså den handlingsorienterede del, fra regeringspartierne, hvis der skal skabes en fornuftig energipolitik på et bredt grundlag.

Vi er fra radikal side parat til at hjælpe regeringen både med at udarbejde en mere ambitiøs energispareplan og med at tilrettelægge en samlet energipolitik med udvikling af nye tiltag inden for biobrændsel, solenergi, vindenergi, geotermisk varme, brint og meget andet.

Vi er sikre på, at en kombination af markedsstyring og politisk styring er vejen frem. Vi er nemlig enige i udsagnene om, at der naturligvis skal være et markedspotentiale i de ting, man beskæftiger sig med. Vi skal dog samtidig forstå, at horisonterne for at skabe den situation nogle gange ligger et godt stykke ude. Derfor er det nødvendigt med politisk styring undervejs, og det er efter vores opfattelse der, Folketingets partier skal mødes her i Folketinget om, at det er den kombination, som først og fremmest vil sikre en udvikling.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at der efter vores opfattelse er et særligt tema, som vi ikke undgår at komme til at diskutere. Det er nemlig hele afgiftsområdet. Jeg ved godt, at det også henhører under et andet ministerium, men det ændrer ikke på, at hele afgiftsområdet i øjeblikket på en række områder er styrende for, hvad vi også foretager os med hensyn til energipolitikken. Der vil vi så blot i dag sige, at vi vil appellere til, at man får en fordomsfri debat om virkemidler også inden for afgiftspolitikken.

Vi synes, at gevinsterne er så åbenbare ved at få hele det her område grebet rigtigt an, at vi absolut skal høste de gevinster. Det er forsynings-sikkerhed, det er bedre miljø, det er klimaforbedringer, det er beskæftigelse, og det er eksportpotentiale. Der er altså noget at hente på stort set alle felterne. Lad os høste de gevinster.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Når jeg lytter til hr. Johs. Poulsens indlæg, hører jeg en efterlysnings af ambitioner på området. Er det ikke sådan, at Det Radikale Venstre rent faktisk har deltaget i samtlige energipolitiske forlig? Har Det Radikale Venstre ikke haft indflydelse den vej?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det er fuldstændig korrekt beskrevet. Ligesom Venstres ordfører redegjorde for, at Venstre havde deltaget op gennem 1990'erne i alle forligene, og dernæst så at sige problematiserede, hvad der var markedssituationen for vindenergien, har Det Radikale Venstre også deltaget.

Vi gør det jo netop i et fællesskab i et forsøg på at udvikle tingene, og mit bud i dag er, at det skal vi fortsætte med. Vores indspark er så, at vi synes, at det grundlag, der ligger nu, kan gøres betydelig mere ambitiøst. Jeg forstod egentlig også Venstres ordfører sådan, at den tankegang også havde strejft ordføreren på et tidspunkt under denne her debat.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Er det i virkeligheden ikke nuancer, der gør forskellen? Er der nogen stor forskel på partiernes energipolitik? Er det ikke bare et forsøg på at etablere en forskel, som rent faktisk ikke er der i den virkelige verden? Er hr. Johs. Poulsen ikke enig i, at det er fornuftigt, at der er brede forlig på energiområdet?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Når vi i den nuværende debat kommer til de konkrete handlinger og for den sags skyld også til det at opsætte målene, synes vi faktisk, at vi øjner en forskel. Nogle gange synes vi endda, at den er relativt tydelig. Men det vil jo vise sig i de næste måneder, om der er den dybe forskel.

Jeg forsøgte faktisk at sige i min ordførertale, at vi ikke har den indgang, at vi absolut skal have et forskelligt ståsted. Vi så gerne, at vi fandt et fælles grundlag, som vi har forsøgt at have hidtil, men der er ingen tvivl om, at skal vi drive udviklingen videre i de retninger, vi her har talt om, og høste de størst mulige gevinster, bliver vi nødt til at være mere ambitiøse, både med hensyn til de mål, vi sætter os, og ikke mindst i den handlingsorienterede indsats.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges**Første næstformand (Svend Auken):**

Vi går videre i ordførerrækken, fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er positivt, at regeringen er på vej tilbage til at tænke mere langsigtet i energipolitikken. Energipolitik er et område, hvor det er fuldstændig afgørende, at man har langsigtede visioner, og at man har langsigtede målsætninger.

Vi står over for nogle meget store udfordringer. Vi står over for en udfordring, der hedder at begrænse udslippet af drivhusgasser, og vi har et begrænset antal år til at tackle den i. EU's stats- og regeringschefer har tilsluttet sig målsætningen om, at den globale opvarmning ikke må stige over 2 grader celsius i forhold til førindustrielt niveau, og det fremgik også af ministerens redegørelse. Skal det realiseres, taler vi om reduktion af udslippet af drivhusgasser på i hvert tilfælde 40 pct. i 2020. Det er en ganske stor opgave.

Vi står også over for en meget stor udfordring af en lidt anden karakter. Det er nemlig den at sikre den langsigtede forsyningssikkerhed. Vi ved, at den billige olie slipper op i vores levetid. Medmindre jeg skulle blive kørt over, når jeg går ud herfra eller på et andet tidspunkt, forventer jeg da at have en restlevetid på 30 år. Til den tid er det slut med den billige olie. Det er måske slut væsentligt før.

Vi ved også, at det er slut med den billige naturgas på et tidspunkt. Det tager lidt længere tid. Men vi ved faktisk, at som det er i øjeblikket med de fremskrivninger, de enkelte lande laver, kaster vi os alle sammen over de samme naturgasressourcer, som i øvrigt typisk ligger i nogle svært tilgængelige områder, mange af dem i

hvert tilfælde, og i nogle områder, der er politisk ustabile.

Det her kan vi enten lukke øjnene for og sige, at det er trusler, vi ikke bryder os om at indse, eller vi kan sige, at det er udfordringer og vende hele billedet om og sige, at det at investere i løsningen af de her to opgaver, som jeg betragter som tvungne opgaver for os, lige meget hvilken politisk farve vi har, faktisk er en meget, meget fornuftig investering.

Det er en fornuftig investering af hensyn til kommende generationer og deres mulighed for at have nok energi. Det er en fornuftig investering af hensyn til alle de mennesker, der bor i de dele af verden, som har mangel på energi i dag, som er stærkt underforsynet med energi i dag, og som slet ikke har et levestandard, der ligner det, vi har og er glade for at have. Og det er en investering i at sikre, at fremtidige generationer – når man siger fremtidige generationer, lyder det så langt ude i fremtiden, det lyder så fjernt, men det er faktisk meget tæt på – ikke bliver ramt af de konsekvenser, der vil være af for høj global opvarmning.

Vi ser med andre ord på det som en investering og en investering, som også vil give os et grundlag for at skabe fremtidens arbejdspladser, især fremtidens arbejdspladser i den private sektor.

Vi mener, at Danmark står godt, og at Danmark kan komme til at stå langt bedre. Vores vision er at gøre Danmark til et udstillingsvindue, et internationalt udstillingsvindue for, hvordan vi i praksis løser de her opgaver, og at bruge de teknologier, vi har, og bruge dem aktivt.

KL 13.05

Der har jo været en periode, hvor de her teknologier ikke har været inde i den politiske varme. Jeg må sige, at i de første 2½ år med denne her regering var de ude, indtil vi sidste år, efter jeg tror 50 eller 70 forhandlingsmøder, nåede frem til et resultat. Da lykkedes det os så at få vendt de forudgående års ørkenvandring til noget, hvor vi igen kunne begynde at se et lys forude og igen kunne investere i de teknologier og den teknologiudvikling, som vi er så dygtige til.

Ministeren sagde i sit indlæg, at energibesparelser er et vigtigt område, og når jeg starter med det, er det, fordi energibesparelser ofte er sådan noget, som bliver lidt overset eller underprioriteret. Jeg er enig med ministeren i, at det er meget vigtigt. Jeg har i mange år kæmpet for at få gjort det synligt, hvor store potentialer der er i en mere effektiv udnyttelse af vores energires-

sourcer, hvis vi virkelig stiller ambitiøse mål for energibesparelser.

Nu sagde ministeren lidt forsigtigt heroppefra, at målet er en stabilisering, altså at vores energiforbrug er uforandret. Det mener vi er for uambitiøst, og vi mener også, det er uklogt og uøkonomisk kun at stille efter det mål. Vi mener, at vores mål må være at få nedbragt energiforbruget. En sparet kilowatt-time er bedre end en, vi skal til at investere i. Det er næsten et citat fra Venstres ordfører fra en tidligere debat, vi havde herinde.

Vi mener simpelt hen, at vores målsætning skal være, at energiforbruget, el og varme, skal gå nedad i de kommende år. Nu har jeg lige taget transporten ud et øjeblik, men det er jo fantastisk vigtigt også at få taget hul på den, for det er der, hvor stigningen er allerhøjest.

Men en fornuftig energipolitik må være baseret på, at vi har et langsigtet mål om, at vi inden for en årrække, inden for et antal årtier, skal nå frem til, at vores energiforsyning er baseret på vedvarende energikilder, og kun der, hvor vi endnu ikke har teknologiske muligheder for det, supplerer vi med fossile brændsler. Det kan nås, men det er langt lettere at nå, hvis vi siger mod en ambitiøs indsats for at få nedbragt vores energiforbrug og ved siden af har en ambitiøs politik for at få udbygget vores vedvarende energikilder. Derfor til sidste et par ord om de vedvarende energikilder.

Sidste år fik vi lavet en aftale, der betyder, at vi får to nye havmølleparker. Vi fik også lavet en skrottningsordning for gamle og knapt så effektive vindmøller på land, så vi får nogle, der giver mere energi, men der er færre møller på land. Vi mener, at den sigtelinje skal fortsætte gennem de kommende år, men vi har en meget stor hurdle med at få sikret de relevante pladser, hvor vindmøllerne kan stå på.

Vi fik også lavet en aftale om en fordobling af produktionen af biogas. Problemet, som vi er løbet ind i, er imidlertid, at enten siger kommunerne nej, for det skal ikke lige være her, og de jagter investorerne rundt, så de ikke kan komme til, eller også sker der det, som er sket med Måbjergværket, at det bliver ramt af et rent regelhelvede, vil jeg sige, med alt for komplicerede regler, som modvirker, at vi får de her teknologier ind i vores energiproduktion, og modvirker noget så fornuftigt, som at man har en separationsproces, hvor man også adskiller næringsstofferne, efter at de har været bioforgasset, og bruger det energiindhold, der er i det.

Lad mig også nævne de store solvarmeanlæg. Vi har Europas største solvarmeanlæg i Danmark. Det ligger på Ærø. Men udbygningen er fuldstændig gået i stå, til trods for at det faktisk er en vigtig kilde for os.

Det, vi mangler, er at få lavet det løft for de nye teknologier, der sikrer, at de kommer ind på markedet. Jeg vil godt sige, at vi ikke taler om vedvarende tilskud. Det forlod vi for mange år siden. Vi taler om tidsbegrænsede tilskud, så man kan få teknologierne ind på markedet, men vi taler også om tilskud, som er lige præcis høje nok til, at man kan få dem ind, for det giver jo ingen mening, at vi i en lov har stående, at man kan give et tilskud, hvis det tilskud er for lavt til, at det rent faktisk kan nås. Og så taler vi selvfølgelig om forpligtende målsætninger.

Kl. 13.10

Sagen er jo, at markedsmekanismer kan bruges til mange ting, men der er også noget, markedsmekanismer ikke duer til. De duer altså ikke til at få fremragende nye teknologier ind på et nichemarked, hvor de så kan etablere sig og være med til at sikre, at prisen på energi bliver lavere og lavere, som vi har oplevet det med vindteknologien.

Det egner markedet sig ikke til, for det sidder og kigger på: Hvad kan den mest forældede teknologiform producere en energienhed til? Det er klart, at hvis man skal konkurrere med gamle kulkraftværker, kommer de her teknologier ikke ind, og derfor skal vi have en hjælpemekanisme, der får dem ind på markedet. Om det skal være den ene eller den anden, er vi meget åbne over for at diskutere, men vi mener, det er fuldstændig afgørende, at man får denne her hjælpemekanisme.

Det er ikke nok at sige forskning. Vi har mellem forskning og den energi, vi rent faktisk kan købe, det, der hedder dødens gab, og det er dernede, vi i øjeblikket har placeret solvarmen, solcellerne, bølgeenergien, geotermien og faktisk næsten også biogassen desværre. Det ligger dernede og kører rundt og kan ikke komme op, medmindre det får en hjælp. Og den hjælp er faktisk en fantastisk god investering.

I øvrigt gælder det samme energibesparelserne, de ligger også dernede i øjeblikket, fordi de penge, der bliver brugt på det, ikke bliver brugt effektivt nok.

Så det er det, jeg mener er den fælles opgave, at få løftet det her op, hvis det skal være mere end pæne ord, vi siger til hinanden. Det må

være handling, vi laver, hvis vi også skal have respekt for os selv.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Energibesparelser fyldte noget i ordførerens tale. Tidligere har jeg hørt ordføreren argumentere for en varmesparefond for adskillige hundrede millioner kroner. Mener ordføreren fortsat, at det er en god idé?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, jeg mener, en varmesparefond vil være en fantastisk god idé.

Hvorfor vil det så være en god idé? Det vil det, fordi vi i dag over forbrugerregningerne på varme, el og gas opkræver en hel masse penge til energibesparelser, men der kommer bare alt for lidt ud af dem. Der er simpelt hen ikke nok dynamik på det her område. Der er ikke nok kraft, der er ikke nok målrettedhed og dynamik for at få udbudt de sparepakker, som er en god forretning, sådan at den enkelte forbruger kan se det, hvad enten det er en virksomhed eller en boligejer, og rent faktisk får investeret i det her.

Så vi har foreslået, at vi overfører nogle af de midler, der i dag bliver opkrævet, til en varmesparefond, sådan at vi får mere dynamik i det, at vi får mere konkurrence på det her marked og får det her marked synliggjort.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Har ordføreren ikke tillid til, at de lokale varmeselskaber rent faktisk i dag gennemfører et flot stykke arbejde på det her område, og vil det her i virkeligheden ikke betyde højere varmepriser?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Til det må jeg sige nej, det har jeg ikke tillid til, for jeg har ikke set nogen resultater af de angivne 40 mio. kr., der bruges om året på varmespareområdet. Det har jeg faktisk ikke set.

Jeg har også spurgt efter en form for dokumentation for det, og den kommer altså til at ryge ud i tågerne. Så jeg mener simpelt hen, at der er for lidt pres på det her område. Derfor mener vi, at det er en god idé, at man fik en varmesparefond, som kunne gøre det forpligtende at få sparet på det her område.

Vi ved, at vores største sparepotentiale er på varmesiden, og vi ved, at det ikke fører til, at vi skal gå med skisokker hele året.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre. Den næste ordfører i rækken er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er bemærkelsesværdigt, men ikke overraskende, at man i den redegørelse, der er kommet fra regeringen på det energipolitiske område, slet ikke nævner de store udfordringer, vi står over for. Det er jo f.eks. den kendsgerning, at vi i de kommende år bliver nødt til at reducere vores anvendelse af olie og gas og andre fossile brændstoffer dramatisk.

Det er vi nødt til for at gøre noget ved klimaproblemet, sikre, at vi faktisk leverer et bidrag til det og altså undgår de dramatiske klimaforandringer, som i hvert fald nogle forskere snakker om er tættere på, end vi selv går rundt og tror, og som der er færre og færre forskere, der sår tvivl om.

Kl. 13.15

Det er den udfordring, der handler om at reducere forbruget på det her område, fordi vi godt ved, at der bliver mindre olie og gas i fremtiden, så hvis vi ikke reducerer vores forbrug, kommer det til at ramme vores efterkommere. Vi nedsætter jo kommissioner og mange andre ting og fører alenlange diskussioner om, hvad vi skal stille op med efterlønnen og folkepensionen af hensyn til vores efterkommere, men i det her spørgsmål er den diskussion fuldstændig fraværende i regeringens udgangspunkt.

Selvfølgelig kan man skælde ud på kineserne, fordi de begynder at bruge energi, men pointen er jo, at også kinesere har ret til at bruge energi, og det har de store dele af verdens befolkning, der i dag næsten ikke gør det, også. Så hvis vi mener noget som helst med, at der skal sikres muligheder for udvikling også i den tredje verden, handler det også om, at vi skal reducere vores forbrug på det her område. Der er altså masser af grunde til at tage det alvorligt.

Hvis vi nu bedømte regeringens redegørelse på baggrund af, at man skulle opnå disse ting, løse de problemer, må man jo sige, at det er en meget, meget sørgelig ting, der er blevet sendt ud til os her. Det er et kedeligt monument over de sidste års liberaliseringstiltag, samlingen af energisektoren på få hænder, aftalen om at sælge DONG, vistnok med henblik på at skabe en

stærk dansk aktør på området. Så vidt jeg kan se, er den stærke svenske aktør allerede inde på markedet, og andre udenlandske aktører skal nok komme, hvad enten det bliver i form af et opkøb af DONG eller på anden måde.

Hvad vi med sikkerhed ved, er, at den forbrugerejede danske elsektor i løbet af de kommende år vil overgå til privat eje, og det er meget usandsynligt, at det bliver danske virksomheder, der kommer til at eje den.

Vi kan også se, hvordan man har en meget mager handlingsplan for energibesparelser. Det langsigtede pejlemærke er, at energiforbruget i år 2025 skal være det samme som i dag. Det er jo på ingen måde tilfredsstillende. Der er en katastrofal mangel på ambition, der vil gøre Danmark til en fodslæbende nation, når det gælder vedvarende energi og vores egen omstilling til et samfund, der kan klare sig uden olie, gas og kul.

Regeringens ambitionsniveau er bare at overholde de i forvejen udvandede klimaforpligtelser ved hjælp af køb af kvoter, og redegørelsen udmærker sig ved at lægge mere vægt på, om man opfylder markedsdirektiver fra EU, og hvordan man fremmer yderligere liberalisering, end på at vise, hvor potentialerne for fremtiden skal findes.

Man kan vel sige det på den måde, at en diskussion om energipolitik i det danske Folketing har en tendens til at blive en række indlæg fra særlig de borgerlige partiers side om markedskræfternes velsignelse og liberaliseringens nødvendighed, men meget sjældent noget særlig konkret om de problemer, der skal løses.

Så er det selvfølgelig lidt opmuntrende trods alt, at man i SF stadig mener, at markedskræfter ikke kan løse alle problemer, ikke løse alle udfordringer. Det er jo opmuntrende, at den erkendelse stadig er til stede i et vist omfang, om end den ikke altid sætter sig særlig tydelige spor i den energipolitik, man laver i disse brede forlig. Og man må i øvrigt sige om de brede forlig, at det var sådan nogle, man skulle lave med henblik på virkelig at løse store samfundsmæssige problemer i en langsigtet plan.

Nu har man haft brede forlig på energiområdet i årevis uden at tage fat på at løse de store problemer. I virkeligheden kan man sige, at de små, begrænsede forlig, som SR lavede sammen med SF og Enhedslisten tilbage i SR-regeringens tid omkring nogle små, konkrete projekter, har været langt mere betydningsfulde i forhold til at løse fremtidens problemer end alle disse brede forlig, så derfor ser jeg frem til et bredt forlig af

en helt ny karakter, hvis hensigten er at tage hul på de udfordringer, vi står over for.

Enhedslistens politik her er, at vi vil satse på omlægning af den danske energiproduktion og på energibesparelser. Vi mener faktisk, det er muligt, at vi i løbet af 30 år kan klare vores forbrug med vedvarende energi. Som et led i det skal der selvfølgelig satses bredt og alsidigt, som andre også har været inde på. Der skal satses på igen at få gang i vindenergien; der skal satses på solenergien, hvor der både er ting, der er udviklet, og ting, der skal udvikles; der skal satses på brint, hvor det brintprogram, som Enhedslisten jo var med i, også blev stoppet af regeringen, efter at den kom til, men som jo også anviste nogle af de metoder, man kan bruge i transportsektoren i fremtiden. Der er også andre former for opbevaring af energi, som der skal arbejdes med.

Vi har så sagt, at der, hvor vi aktuelt ser de største muligheder, det største uudnyttede potentiale, er inden for bølgekraft. Det gør vi bl.a. på baggrund af, at man i Ingeniøren og andre steder har kunnet læse, at det bølgekraftprogram, som blev sluttet i 2001, faktisk sikrede, at der var et meget, meget stort og meget, meget flot potentiale for at gå videre, men da bølgekraftprogrammet forsvandt, gik man i stå, eller hvis man ikke gik i stå, så rykkede man til udlandet.

Det må da siges at være gennemført tåbeligt ud fra ethvert standpunkt, at vi i en række år gennemfører et projekt, gør nogle ting næsten grydeklare, opnår ekspertise på en række områder og så lukker for hanen, så folk i andre lande kan nyde godt af det. Selvfølgelig er det solidarisk over for andre lande, bevares, men alligevel nok lidt dumt.

Kl. 13.20

Derfor siger vi, at der er brug for at få gang i et projekt, som kan sætte fokus på bølgeenergi i Danmark, et udspil, der kan give bølgekraften et seriøst skub fremad, hvor man kan udnytte det danske innovationsmiljø for vedvarende energi, men også udnytte, at der jo er masser af arbejdskraft bl.a. i udkantsområderne – det kan jeg vel tillade mig at kalde dem, når jeg selv kommer fra et, nemlig Nordjylland – hvor man har masser af arbejdskraft, der kunne indgå i en praktisk udførelse af de her ting.

Der siger vi – hvilket andre også har været inde på her i dag – at det, der er brug for, selvfølgelig er forskning og udvikling, innovation, men der er også brug for storskalaforsøg, og der er

også brug for støtte til at igangsætte, altså i startfasen, udnyttelsen af bølgekraft.

Der er også brug for at få en afregningspris, der i en periode gør det attraktivt for folk at investere i det her, men som selvfølgelig på lang sigt skal tilnærme sig afregningsprisen for andre energiformer – med den vigtige tilføjelse, at man også skal tage hensyn til den miljøbelastning, som de forskellige energiformer er udtryk for, og derfor skal man selvfølgelig også tage højde for det i prisen. Det kan man selvfølgelig kalde grønne afgifter og alt muligt andet grimt, men pointen er, at ved betalingen af olie, kul og gas osv. skal man også betale for de miljømæssige konsekvenser af at bruge *det* frem for at satse på vedvarende energi.

Vi har så i forlængelse af det, jeg har sagt her, skrevet et forslag til vedtagelse, som vi vil fremsætte her, og det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker, at udfordringerne på energiområdet skal løses i snæver sammenhæng med miljø, beskæftigelse, forsyningsikkerhed og med størst mulig indflydelse for forbrugerne.

Derfor opfordrer Folketinget regeringen til – at fremlægge en plan for omlægning af den danske energiproduktion og energiforbruget til transport, så det baseres på vedvarende energikilder i løbet af 30 år. Planen skal omfatte investeringer i så vel forskning og udvikling som egentlig etablering af energiproduktion og energilagring samt i omfattende energibesparelser. Planen tager udgangspunkt i udnyttelse af vind, sol og bølgekraft samt udvikling af energibærer- og lagringsteknologi. Konkret igangsættes et program for bølgekraft, der indeholder udviklingsstøtte og en garantipris i en første fase.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 26).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg skal gøre min besvarelse rimelig kort, for næsten alle partierne i Folketinget har allerede

givet udtryk for, at de meget gerne vil samarbejde på dette område.

Jeg synes, at det mest positive ved diskussionen i dag så ubetinget er, at alle har sagt – i hvert fald de fleste partier, i hvert fald helt til SF – at de meget gerne vil debattere det her, at de har viljen til at samarbejde, og at de ønsker, at vi skal fortsætte den udmærkede linje, der hidtil har været, at vi forsøger at opnå det bredest mulige flertal. Hr. Torben Hansen sagde det meget klart, hr. Johs. Poulsen sagde det meget klart, og fru Anne Grete Holmsgaard sagde det meget klart. Så det synes jeg er glædeligt.

Jeg er også glad for, at fru Anne Grete Holmsgaard sagde, at vi skal tænke langsigtet, have visioner, have en målsætning.

Nu er det jo således, at vi har to forhold, vi konkret diskuterer. Det er energisparehandlingsplanen – den forhandler vi allerede om nu – og strategi 2025, som bliver offentliggjort inden sommerferien, og den vil indeholde masser af de elementer, der har været fremlagt her i dag, ja, næsten helt over i noget af det, Enhedslisten har med i sit forslag til vedtagelse. Så jeg synes, at det ligger fornuftigt, for jeg hører, at viljen er til stede.

Kl. 13.25

Men jeg må også sige, at når jeg hører debatten, så er det jo, ligesom meget er sort. Specielt når jeg hører hr. Per Clausen og måske også en lille smule fra fru Anne Grete Holmsgaard, er det forfærdeligt, som det er i Danmark. Jeg må sige, at det undrer mig lidt, for det mener jeg ikke er sådan en helt objektiv vurdering.

Da jeg havde energikommissæren oppe til møde på mit kontor den anden dag, var han altså virkelig ved at falde i svime over, at omkring 20 pct. af vores elforsyning kommer fra vedvarende energi, og når vi er færdige med de to store havvindmølleparker, er vi måske oppe på 24 pct. Når jeg fortæller det til andre ministre, så tror de simpelt hen ikke, det er rigtigt. Så det er altså ikke, fordi vi er sådan helt galt afmarcheret.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal videre, og det lægger jeg op til forhandlinger om. Derfor vil regeringen heller ikke modtage det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat. Jeg vil ikke sige, der er hundrede procent uenighed om det, men vi vil gerne have lov at lægge vores Strategi 2025 frem og så ud fra den prøve at sætte dagsordenen for den kommende energidebat.

Derfor afviser regeringen Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget, meget glad for, at transport- og energiministeren i dag gav udtryk for, at han var enig i noget af det, vi havde foreslået fra Enhedslistens side. Det er en usædvanlig udtalelse fra den ministers side, men det er jo godt.

Så vil jeg bare spørge, om jeg skal opfatte det på den måde, at ministeren mener, at det er meget vigtigt at satse på vedvarende energi, herunder bølgekraft, både i form af forskning og udvikling, i form af innovation og i form af støtte til igangsætning af produktion i en periode, og at der bliver en betaling for den el, man leverer fra de her nye energiproducenter, altså at nogle af de elementer godt kan indgå i det, som regeringen vil fremlægge.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil ikke kommentere, hvad vores Strategi 2025 indeholder, for så er der jo ingen grund til at få en diskussion til den tid og formentlig heller ikke en efterfølgende diskussion i Folketingsalen. Men det er klart, at forskning og udvikling indgår som væsentlige elementer i Strategi 2025.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så håber jeg bare, at når vi ser planen, når de store forhandlinger er slut og det brede forlig er indgået, så er der nogle, der har fået overbevist ministeren, Venstre og De Konservative om, at hvis man *kun* satser på forskning og *kun* satser på innovation, men ikke på igangsættelse og på at skaffe nogle ordentlige priser ved afregning, så har man ikke brugt de gode erfaringer, der var fra vindteknologiens sejrsgang her i Danmark i 1990'erne og op i dette årtusinde, men kastet dem ud med badevandet.

Det synes jeg faktisk ville være ærgerligt, men da ministeren jo ikke direkte afviser, at det kunne lade sig gøre, så ved de, der nu kommer tæt ind i forhandlingerne jo, at der måske er en mulighed her.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål i det. Det var en konstatering, og man har jo også lov til at komme med det som indlæg i debatten.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Undskyld, fru Anne Grete Holmsgaard til anden omgang, men derfor siger vi tak til ministeren alligevel.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Enhedslisten har fremsat et forslag til vedtagelse, og jeg vil godt lige forklare, hvorfor vi i SF stemmer imod det.

Når man ser på selve indholdet i forslaget, så kunne det jo se ud, som om det lå lige til højre ben for SF, fordi det taler om vedvarende energi og det taler om energibesparelser.

Sagen er bare, at vi i modsætning til Enhedslisten har taget slæbet med at prøve at presse regeringen derhen, hvor man kan få nogle aftaler, mens Enhedslisten valgte at stå uden for døren, hvad jeg synes var dumt af Enhedslisten, men det gjorde de altså.

Vi ved godt, at det her er gået langsomt, men det har rent faktisk ført til, at vi har fået en aftale sidste år om, at der skulle fremlægges en energispareplan, den sidder vi og forhandler i øjeblikket, vi har fået en aftale om, at der skulle fremlægges et forslag til infrastrukturudbygning, den er vi ikke begyndt at forhandle endnu, og vi har fået lavet en aftale om, at der skal fremlægges et grundlag for en langsigtet energipolitik. Det modtager vi først om et antal uger, formentlig lige inden Folketinget har sin sidste mødedag herinde i midten af juni.

Vores strategi har været at prøve at presse det her igennem, sådan at vi fik en reel ændring af dansk energipolitik og ikke kun en markering af, hvad vi gerne ville, hvis vi var helt alene på fronten.

kl. 13.30

Derfor sidder vi nu i den situation, at vi selvfølgelig vil prøve regeringen af med hensyn til, hvor langt regeringen vil være med til det her, og vi fornemmer, at der er en åbning. Hermed siger jeg jo ikke, at der kommer et godt resultat, så langt er vi ikke nået endnu. Jeg håber selvfølgelig, der kommer et godt resultat.

Med andre ord betragter jeg faktisk Enhedslistens forslag til vedtagelse som en markering, som jeg godt kan forstå et parti laver, men de laver det i kraft af, at de selv har placeret sig uden for indflydelse på, hvordan energipolitikken rent faktisk bliver udformet i fremtiden.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, at Enhedslisten ikke er med i det brede energiforlig, der danner baggrund for mange af de ting, der sker nu.

Men fru Anne Grete Holmsgaard glemmer jo, at det ikke var alt det, fru Anne Grete Holmsgaard nævnte, som gjorde, at vi ikke kunne være med i et forlig. Det var noget andet: salget af DONG, liberaliseringen af den danske energipolitik, hvor vi har været imod, lige siden hele den her proces startede.

Der vil jeg bare bemærke, at det, jeg lægger mærke til, er, at når man kommer til venstre for Det Konservative Folkeparti, så er der ingen, der taler om, at den liberalisering har været en god idé. Jeg synes faktisk også med den proces, vi har set det sidste års tid, at det er svært at argumentere for det.

Så det er jo, fordi fru Anne Grete Holmsgaard ikke alene har ladet sig nøjes med lidt, men SF har også betalt en høj pris, og det var den, vi ikke var villige til at betale.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu tror jeg, hr. Per Clausen taler om nogle aftaler, der blev lavet i 1999. Jeg taler om de aftaler, der blev forhandlet i 2003 og 2004. De handlede faktisk ikke om det, hr. Per Clausen siger, men om noget andet. De handlede heller ikke om DONG. Det er en helt separat aftale.

Det er selvfølgelig et valg af forskellige strategier. Jeg ønsker bare at gøre det klart, at ud over at vi går ind for, at vedvarende energi og energibesparelser på et højt ambitiøst niveau er det, der er drivkraften i dansk energipolitik, så har vi også taget slæbet med rent faktisk at få flyttet nogle positioner, fordi det ikke hjælper så meget, hvis man ikke får skabt et flertal, der rent faktisk kan forandre tingene i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg godt, at fru Anne Grete Holmsgaard er enig med mig i, at i politik kan det også handle om, at nogle går foran og viser nogle veje, man kan gå. Det er altså også en vigtig opgave i politik. Der synes jeg måske, at resten af oppositionen i forlængelse af de forlig, man har lavet, har meget svært ved at gå de skridt og vise, hvilken vej man skal gå.

Vi forsøger at gøre det, og skulle det sætte sig så store spor, at de aftaler, som SF eventuelt laver sammen med regeringen på det her område, indeholder en række af de forslag, vi er kommet med her, så kan jeg love fru Anne Grete Holmsgaard, at det vil vi ikke kritisere SF for. Men vi vil selvfølgelig være opmærksomme på, hvad det i øvrigt indeholder, og om man kommer langt nok.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil blot sige, at ja, SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet er gået foran på det her område, har stået sammen og har i kraft af det faktisk formået at flytte positionerne på energipolitikken. Det vil jeg godt sige er et hårdt arbejde, men vi er faktisk ret stolte af, at vi er kommet et stykke ad vejen, selv om der er langt til, at vi når det ambitionsniveau.

Den vej, den måde at gå foran på vil jeg i hvert fald hellere være en del af end den måde at gå foran på, hvor man går ud ad døren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skulle jeg forstå det sidste svar sådan, at SF mener, det er at gå foran, når man er med i en aftale om at privatisere DONG, om at privatisere elsel-skaber, i det hele taget liberalisere elmarkedet, så f.eks. atomkraft får lettere adgang til det danske elmarked?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at vi er en del af den aftale, der handler om DONG. Hvorfor er vi så det? Det er vi, fordi vi vil sikre infrastrukturen, det er meget vigtigt, og det vil sige gastransmissionen på land, lagrene og søledningerne. Det var det ene, vi gerne ville sikre.

Så ville vi gerne sikre, at DONG ikke blev fuldt privatiseret, hvilket var en del af regeringsgrundlaget. Det var regeringsgrundlaget, at DONG fuldt ud skulle privatiseres, det havde regeringen flertal for.

Så kan man selvfølgelig sige, og det er jo bl.a. derfor, der er forskel på Enhedslisten og på os, at sådan noget vil man ikke røre med en ildtang. Men vi har rent faktisk sikret, at aktiemajoriteten i DONG er på statslige hænder frem til 2015. Man kan selvfølgelig stille sig op og sige: Ha, ha, ha, sikken en pyrrhussejr. Nej, jeg mener, det er

en reel sejr, og jeg mener, det er vigtigere, end at man stiller sig udenfor.

Men naturligvis er det nogle gange sådan, man må sige, at et kompromis er for lidt. Nu troede jeg godt nok, at Enhedslisten havde en politik, der hed, at man gik ind for selv den mindste forbedring, men det kan nok fortolkes lidt frem og tilbage.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Frank Aaen. Jeg må bede medlemmerne om ikke at forlade salen. Vi nærmer os en afstemning, hvor vi er tæt på 90 mandater til stede, og det skal vi jo efter forretningsordenen være. Hvis man kunne blive i salen, ville det være en fordel. Vi nærmer os afstemning, men det er først hr. Frank Aaen.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg diskuterer gerne taktik og strategi med SF's ordfører en anden dag. Jeg vil bare notere, at det, SF har gjort sig til en del af, er en privatisering af den danske energiforsyning, både hvad angår DONG og hvad angår el-selskaber, og en øget markedsgørelse.

Det er jo lige præcis den øgede markedsgørelse af energisektoren, der gør det mere og mere vanskeligt for ikke at sige umuligt at sørge for at føre en forsvarlig, bæredygtig energipolitik.

Det er bare det, vi gør opmærksom på, fordi SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard, havde så travlt med at sige, at man gik foran. Ja tak, man går foran på elliberaliseringens område. Det er vi heldigvis ikke en del af.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, SF har været med til at sikre, er, at transmissionssystemet for el og gas er blevet statsligt ejet. Det var ejet af energiselskaberne, som enten var kommunalt ejede – og de har jo vist i praksis, at de er vilde med at sælge deres ting – eller aktieselskaber. Det er rent faktisk blevet statslig ejendom sammen med systemansvaret.

Det, vi har været med til at sikre, er, at der bliver bygget to havvindmølleparker, efter at regeringen havde aflyst en kapacitet, der fuldstændig svarede til det her. Det, vi har været med til at sikre, er, at der bliver bygget vindmøller på land igen, og at vi får en øget vindkapacitet på land. Det, vi har været med til at sikre, er, at der kommer øgede forskningsmidler, at der kan gi-

ves midler til demonstrationsanlæg, at der er kommet en biogasaftale og en række ting mere.

Det kan hr. Frank Aaen selvfølgelig synes er alt for lidt, men for os er det soleklare fremskridt i energipolitikken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 26 af Per Clausen (EL) (se side 3515) forkastedes, idet 3 (EL) stemte for, 96 (V, S, DF, KF, RV og SF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brug af tilsætningsstoffer og aromastoffer, som forstærker tobaksvarerers afhængighedsskabende egenskaber.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsat 19/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Rygning er sundhedsskadeligt. Rygning er hvert år skyld i, at mange bliver syge, og at flere tusinde hvert år dør af rygerelaterede sygdomme. Derfor vil jeg gerne starte med at sige, at denne debat om tilsætningsstoffer, som jeg da i øvrigt hilser velkommen, i sig altså rummer risikoen for, at man flytter fokus fra det væsentlige, nemlig nikotinen og de mange skadelige stoffer i den naturlige tobak.

Alle videnskabelige undersøgelser peger entydigt på, at det er nikotinen og de mange skadelige stoffer i den naturlige tobak, som er den absolutte hovedkilde til afhængighed. Et eventuelt bidrag fra tilsætningsstoffer er derfor i denne sammenhæng meget, meget lille. Det gør det ikke irrelevant at diskutere, men jeg synes bare,